

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem Praha 1, nábřeží Ludvíka Svobody 12/1222, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 7. 2010, č. j. 9 Ca 417/2009 - 104,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2009, č. j. 843/2009-160-SPR/11 ve věci potvrzení záznamu o počtu dosažených bodů v evidenční kartě řidiče. Současně stěžovatel požádal o přiznání osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta ex offo, neboť, jak uvádí: *„jako zcela nemajetný stojící proti všemi mastmi na nespočitatelných seminářích vyškolené úřednické mašinerii navštěvovaných povinně s cílem absolutního vymydlení úřednických mozků vždy v neprospěch občanů předem promyšlenou avšak v rozporu s nálezy ÚS ČR stojící vykonstruovanou a v rozporu s tehdejší denní skutečností stojící argumentací.... vycepovaná úřednická mašinerie PČR a MHMP Praha a MD ČR zneužitím smyslu, ducha a účelu mnohdy nesmyslných a každodenní praxí neodpovídajících, podlých a zákeřných a trvale měněných zákonů žalobce, jako laika – velmi často reemigranta žijícího v zahraničí- prostě převálcovala.....“*

Městský soud vyzval stěžovatele k doložení majetkových poměrů; v potvrzení, které stěžovatel soudu zaslal, uvedl, že pobírá pouze starobní důchod ve výši 1186 Kč; na výzvu soudu však nepředložil rozhodnutí o přiznání dávky nebo potvrzení plátce o její výplatě. Dále uvedl, že má dluhy vůči dětem cca 900 000 Kč a další osobě žijící v USA ve výši cca 850 000 Kč, k tomu uvádí, že z něčeho musí být živ. Z uvedeného vyplývá, a stěžovatel to sám rovněž uvádí, že žije z podpory svých dětí, žijících v USA. K ověření skutečností, které soud hodlal zkoumat pro učinění závěru o potřebě přiznat stěžovateli osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta na náklady státu, stěžovatel neposkytl součinnost. Odmítl na výzvu soudu uvést adresy svých dětí. Soud zjišťoval majetkové poměry stěžovatele mimo jiné i dotazem o poskytnutí údajů z registru silničních vozidel, z výpisu zaslaného odborem dopravně správních agend Magistrátu hl. města Praha ze dne 17. 3. 2010 vyplynulo, že na jméno stěžovatele je evidováno osobní vozidlo VW Golf, (evid. od 18. 1. 1999 – dosud, způsob nabytí kupní smlouva) a dále je v evidenci uvedeno osobní vozidlo MITSUBISHI, (evid. od 11. 7. 2001, způsob nabytí kupní smlouva – u tohoto vozidla je záznam změny od 19. 10. 2004 - uveden nový vlastník PhDr. A. E., J. H., K. 11). Tvrzení stěžovatele, že nebyl vlastníkem žádného vozidla a měl je pouze zapůjčena, nemá oporu v evidenci, která byla soudu poskytnuta. Městský soud dospěl při posuzování poměrů stěžovatele k závěru, že nejsou splněny podmínky podle § 36 odst. 3 s. ř. s., neboť stěžovatel věrohodným způsobem nedoložil původ prostředků, z nichž hradí své životní potřeby, když je zcela zřejmé, že jediným zdrojem příjmů nemůže být tvrzená částka starobního důchodu ve výši 1186 Kč, k ověření dalších skutečností odmítl stěžovatel poskytnout potřebnou součinnost. Soud vycházel rovněž ze zjištěné skutečnosti, že stěžovatel v minulosti opakovaně užíval motorové vozidlo (což mimo jiné vyplývá právě ze záznamu o počtu spáchaných přestupků, resp. z evidence dosažených bodů v kartě řidiče), jakož i z faktu, že stěžovatel, jak sám uvedl, pokuty vždy zaplatil. Dále soud vycházel z další skutečnosti, kterou stěžovatel sám uvedl, a to, že se zdržuje nejen na území České republiky, ale i v cizině, z čehož se podává, že disponuje finančními prostředky na úhradu cestovních nákladů. Městský soud vyhodnotil veškeré získané poznatky a dospěl k závěru, že majetkové poměry stěžovatele nejsou natolik nepříznivé, že by mu znemožňovaly úhradu soudního poplatku. Protože stěžovatel nedoložil splnění předpokladů, pro které by mohl být osvobozen od soudních poplatků, nesplnil ani podmínky pro ustanovení advokáta ex offo dle § 35 odst. 8 s. ř. s.

Kasační stížnost není důvodná.

K zajištění rovného postavení účastníků řízení a stejných možností k uplatnění práv zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) připouští možnost na návrh ustanovit navrhovateli zástupce, jde-li o účastníka nemajetného, u něhož jsou předpoklady k osvobození od soudních poplatků. Podmínky pro ustanovení zástupce jsou uvedeny v ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s., věty první; tak, že navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Jak již bylo výše naznačeno, k tomu, aby byl stěžovateli ustanoven zástupce, je třeba, aby byly současně splněny dvě podmínky, a to předpoklad, že účastník bude osvobozen od soudních poplatků, a dále vyžaduje-li to ochrana jeho práv. Posouzení těchto podmínek předpokládá určitou činnost a postup soudu vyúsťující v úvahu a závěr, který může postavení účastníka řízení významně ovlivnit. Osvobození od soudních poplatků lze přitom přiznat

navrhovateli za podmínky, že doloží, že nemá dostatečné prostředky (§ 36 odst.3 s. ř. s.). Nestačí tedy pouze skutečnost nepříznivého stavu tvrdit, ale je třeba svá tvrzení rovněž prokázat.

Nejvyšší správní soud přezkoumal rozhodnutí městského soudu a dospěl k závěru, že stěžovatel neposkytl soudu relevantní údaje k prokázání nepříznivých majetkových poměrů dostatečně hodnověrným způsobem, přitom nelze při zjištěních, která nadto městský soud sám učinil, dospět k závěru, že starobní důchod ve výši 1186 Kč může být jediným zdrojem finančních prostředků stěžovatele.

Nejvyšší správní soud v postupu městského soudu neshledal žádná pochybení; městský soud své úvahy a závěry, k nimž dospěl na základě zjištěných skutečností, rovněž řádně odůvodnil (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 4. 2006, č. j. 8 As 21/2005-101).

S přihlédnutím k výše uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 60 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, žádné náklady, jež by mu v v řízení vznikly, nevynaložil, proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu